

Datum van
inontvangstneming

:

23/05/2016

Zaak C-210/16

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

14 april 2016

Verwijzende rechter:

Bundesverwaltungsgericht (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

25 februari 2016

Verzoekster, geïntimeerde, en verweerster in Revision:

Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

Verweerder, appelland, en verzoeker tot Revision:

Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein

Medegedaagde:

Facebook Ireland Limited

Interveniënt:

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Voorwerp van het hoofdgeding

Revision met betrekking tot een gegevensbeschermingsrechtelijk bevel tot deactivering van een door verzoekster bij Facebook geëxploiteerde fanpage

Voorwerp en rechtsgrondslag van het prejudiciële verzoek

Uitlegging van richtlijn 95/46/EG – Begrip „voor de verwerking verantwoordelijke” – Selectieverplichtingen van de voor de verwerking verantwoordelijke met betrekking tot de verwerker – Omvang van de

bevoegdheden van de toezichhoudende autoriteit van een lidstaat – Artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 2, onder d), van richtlijn 95/46/EG [van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens] aldus worden uitgelegd dat het de aansprakelijkheid en verantwoordelijkheid voor inbreuken op de bescherming van gegevens definitief en exhaustief regelt, of blijft er in het kader van de „passende maatregelen” krachtens artikel 24 van richtlijn 95/46 en de „effectieve bevoegdheden om in te grijpen” krachtens artikel 28, lid 3, tweede streepje, van richtlijn 95/46 in meervoudige informatieaanbiedersverhoudingen ruimte voor een verantwoordelijkheid van een lichaam dat niet voor de verwerking van gegevens verantwoordelijk is in de zin van artikel 2, onder d), van richtlijn 95/46, bij de selectie van een exploitant voor zijn informatieaanbod?

2. Volgt uit de in artikel 17, lid 2, van richtlijn 95/46 bedoelde verplichting van de lidstaten om bij de gegevensverwerking ten behoeve van [de voor de verwerking verantwoordelijke] te bepalen dat de voor de verwerking verantwoordelijke „een verwerker moet kiezen die voldoende waarborgen biedt ten aanzien van de technische en organisatorische beveiligingsmaatregelen met betrekking tot de te verrichten verwerking”, a contrario dat bij andere gebruiksverhoudingen, die geen verband houden met de gegevensverwerking ten behoeve van [de voor de verwerking verantwoordelijke] in de zin van artikel 2, onder e), van richtlijn 95/46, geen verplichting tot zorgvuldige selectie bestaat en deze ook niet op het nationale recht kan worden gebaseerd?

3. Wanneer een buiten de Europese Unie gevestigde moedermaatschappij in verschillende lidstaten juridisch zelfstandige vestigingen (dochtermaatschappijen) heeft, is de toezichhoudende autoriteit van een lidstaat (hier: Duitsland) dan krachtens de artikelen 4 en 28, lid 6, van richtlijn 95/46 ook dan bevoegd voor de uitoefening van de [haar] krachtens artikel 28, lid 3, van richtlijn 95/46 verleende bevoegdheden ten aanzien van de op het eigen grondgebied gelegen vestiging wanneer deze vestiging alleen met de verkoop van advertentieruimte en andere marketingactiviteiten gericht op de inwoners van deze lidstaat is belast, terwijl de in een andere lidstaat (hier: Ierland) gelegen zelfstandige vestiging (dochtermaatschappij) volgens de concerninterne taakverdeling exclusief verantwoordelijk is voor het verzamelen en verwerken van persoonsgegevens op het volledige grondgebied van de Europese Unie en dus ook in de andere lidstaat (hier:

Duitsland), wanneer de beslissing betreffende de gegevensverwerking in feite door de moedermaatschappij wordt genomen?

4. Moeten artikel 4, lid 1, onder a), en artikel 28, lid 3, van richtlijn 95/46 aldus worden uitgelegd dat wanneer de voor de verwerking verantwoordelijke een vestiging op het grondgebied van een lidstaat (hier: Ierland) heeft en er op het grondgebied van een andere lidstaat (hier: Duitsland) een andere, juridisch zelfstandige vestiging is die onder meer met de verkoop van advertentieruimte is belast en van wie de activiteiten op de inwoners van deze staat zijn gericht, de in deze andere lidstaat (hier: Duitsland) bevoegde toezichhoudende autoriteit maatregelen en bevelen tot handhaving van de wetgeving inzake de bescherming van gegevens ook kan richten tot de andere vestiging (hier: in Duitsland) die volgens de concerninterne taak- en verantwoordelijkheidsverdeling niet verantwoordelijk is voor de gegevensverwerking, of kunnen maatregelen en bevelen dan slechts door de controleautoriteit van de lidstaat (hier: Ierland) op wiens grondgebied het concerninterne verantwoordelijke lichaam haar zetel heeft, worden genomen respectievelijk gegeven?

5. Moeten artikel 4, lid 1, onder a), en artikel 28, leden 3 en 6, van richtlijn 95/46 aldus worden uitgelegd dat wanneer de controleautoriteit van een lidstaat (hier: Duitsland) krachtens artikel 28, lid 3, van richtlijn 95/46 tegen een op haar grondgebied actieve persoon of actief lichaam optreedt wegens de onzorgvuldige selectie van een bij het gegevensverwerkingsproces betrokken derde (hier: Facebook), omdat deze derde de wetgeving inzake de bescherming van gegevens schendt, de optredende controleautoriteit (hier: Duitsland) in zoverre is gebonden aan de gegevensbeschermingsrechtelijke beoordeling van de controleautoriteit van de andere lidstaat waarin de voor de gegevensverwerking verantwoordelijke derde is gevestigd (hier: Ierland), dat zij geen hiervan afwijkende juridische beoordeling mag uitvoeren, of mag de optredende controleautoriteit (hier: Duitsland) de rechtmatigheid van de gegevensverwerking door de in een andere lidstaat (hier: Ierland) gevestigde derde voorafgaand aan haar eigen optreden autonoom toetsen?

6. Voor zover de optredende controleautoriteit (hier: Duitsland) een autonome beoordeling mag uitvoeren: moet artikel 28, lid 6, tweede volzin, van richtlijn 95/46 aldus worden uitgelegd dat deze controleautoriteit de haar krachtens artikel 28, lid 3, van richtlijn 95/46 toegewezen effectieve bevoegdheden om tegen een op haar grondgebied gevestigd persoon of lichaam op te treden wegens medeverantwoordelijkheid voor de inbreuken op de bescherming van gegevens door een in een andere lidstaat gevestigde derde alleen dan mag uitoefenen wanneer zij de controleautoriteit van deze andere lidstaat (hier: Ierland) voordien verzocht heeft haar bevoegdheden uit te oefenen?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281, blz. 31), artikel 2, onder d), artikel 4, lid 1, onder a), artikel 17, lid 2, artikel 24, artikel 28, leden 3 en 6

Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (PB L 201, blz. 37)

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Bundesdatenschutzgesetz (Duitse federale wet op de gegevensbescherming; hierna: „BDSG”) van 20 december 1990, zoals gewijzigd, § 3, leden 1 en 7, § 11, leden 1 en 2, § 38, lid 5

Telemediengesetz (Duitse wet inzake telemedia; hierna: „TMG”) van 26 februari 2007, zoals gewijzigd, § 12, leden 1 en 3

Korte uiteenzetting van de feiten en het hoofdgeding

- 1 Partijen verschillen van mening over de rechtmatigheid van een door het Unabhängige Landeszentrum für Datenschutz (Onafhankelijk centrum voor gegevensbescherming van de deelstaat; hierna: „Landeszentrum”) aan de Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH (Economische hogeschool Schleswig-Holstein; hierna: „Wirtschaftsakademie”) gegeven gegevensbeschermingsrechtelijk bevel om de Facebook-pagina die zij bij Facebook Ireland Limited (hierna: „Facebook Ireland”) heeft geopend, een zogenoemde fanpage, te deactiveren.
- 2 De Wirtschaftsakademie is een privaatrechtelijk georganiseerde onderwijsinstelling. Voor haar onderwijsaanbod maakt zij onder meer via een fanpage bij Facebook Ireland reclame.
- 3 Fanpages zijn speciale gebruikersaccounts. De aanbieder van een fanpage moet zich bij Facebook registreren en kan vervolgens gebruikmaken van het door Facebook beheerde platform om zich aan de gebruikers van dit platform voor te stellen en allerlei media en meningen uit te wisselen. Exploitanten van fanpages bij Facebook kunnen door middel van de door Facebook als dwingend onderdeel van de gebruikersverhoudingen gratis ter beschikking gestelde tool „Facebook-Insights” geanonimiseerde statistische informatie over gebruikers ontvangen. Voor de opstelling van de statistieken wordt bij het raadplegen van de fanpage via

Facebook minstens een zogenoemd cookie op de computer van de gebruiker opgeslagen. Noch de Wirtschaftsakademie noch Facebook Ireland heeft op dit opslaan en de werking van deze cookies of de daaropvolgende gegevensverwerking gewezen.

- 4 Bij beslissing van 3 november 2011 gaf het Landeszentrum de Wirtschaftsakademie overeenkomstig § 38, lid 5, eerste volzin, BDSG het bevel om de door haar bij Facebook geëxploiteerde fanpage te deactiveren.
- 5 De Wirtschaftsakademie heeft bezwaar gemaakt. Bij op bezwaar genomen beslissing van 16 december 2011 bevestigde het Landeszentrum het bevel. Hiertegen stelde de Wirtschaftsakademie beroep in bij het Verwaltungsgericht. Het Verwaltungsgericht heeft de bestreden beslissing nietig verklaard. Het Oberverwaltungsgericht heeft het hoger beroep verworpen. In het beroep in Revision stelt het Landeszentrum schending van § 38, lid 5, BDSG.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding en uitspraken van de lagere rechters

- 6 Zowel tijdens de bestuurlijke procedure als voor de lagere rechters voerde de Wirtschaftsakademie aan dat zij uit het oogpunt van de gegevensbescherming niet verantwoordelijk is voor de gegevensverwerking door Facebook noch voor de door Facebook geïnstalleerde cookies. Zij verwerkt geen persoonsgegevens. De gegevensverwerking door Facebook kan haar niet worden toegerekend. Zij heeft Facebook ook niet de opdracht gegeven tot een door haar gecontroleerde of beïnvloedbare gegevensverwerking.
- 7 Volgens het Landeszentrum is de Wirtschaftsakademie verantwoordelijk voor de gegevensbescherming. Door het openen van de fanpage draagt de Wirtschaftsakademie ook actief en moedwillig bij tot het verzamelen van persoonsgegevens door Facebook, waaruit zij voordeel trekt via de door Facebook ter beschikking gestelde gebruikersstatistieken.
- 8 Facebook ondersteunt de argumentatie van de Wirtschaftsakademie. Het bevel krachtens § 38, lid 5, BDSG is volgens haar onrechtmatig omdat de Wirtschaftsakademie geen lichaam is dat verantwoordelijk is voor gegevensbescherming. De Wirtschaftsakademie heeft met betrekking tot de fanpage immers niet de mogelijkheid tot vormgeving, beïnvloeding en controle. De gegevensbeschermingsrechtelijke verantwoordelijkheid heeft betrekking op de beslissing over het doel van en de middelen voor de verwerking, niet op de beslissing over de wenselijkheid van de gegevensverwerking. De verantwoordelijkheid voor gegevensbescherming is in het Unierecht [artikel 2, onder d), van richtlijn 95/46] en in het nationale recht (§ 3, lid 7, BDSG) definitief geregeld, en wordt gekenmerkt door de beslissingsbevoegdheid over het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens. Een op nationaal niveau autonome uitbreiding van de verantwoordelijkheid is Unierechtelijk niet

toelaatbaar. De door Facebook uitgevoerde gegevensverwerking is bovendien materieel wettelijk naar het in casu uitsluitend van toepassing zijnde Ierse gegevensbeschermingsrecht.

- 9 Het Verwaltungsgericht heeft de nietigverklaring van het bestreden bevel gebaseerd op de omstandigheid dat de exploitant van een fanpage (hier: Wirtschaftsakademie) geen „verantwoordelijk lichaam” is in de zin van § 3, lid 7, BDSG en bijgevolg evenmin adressaat van een bevel krachtens § 38, lid 5, BDSG. Het Oberverwaltungsgericht is van oordeel dat de bevolen deactivering van de fanpage een schending vormt van de in § 38, lid 5, BDSG, voorziene graduele aanpak. De bevolen deactivering stemt overeen met een verbod op gegevensverwerking. Dat is slechts toelaatbaar wanneer de vermeende schending uitsluitend door het beëindigen van de gegevensverwerking kan worden verholpen. Aan de door het Landeszentrum aangevoerde schendingen kan Facebook echter op eenvoudige wijze een einde maken. Bovendien is de Wirtschaftsakademie met betrekking tot de door Facebook naar aanleiding van de exploitatie van de fanpage verzamelde gegevens, geen verantwoordelijk lichaam. Bevelen krachtens § 38, lid 5, BDSG kunnen echter slechts ten aanzien van het verantwoordelijk lichaam worden uitgevaardigd en zijn dus volgens § 38, lid 5, BDSG niet geoorloofd ten aanzien van derden, te weten personen of lichamen andere dan de verantwoordelijke. Het Oberverwaltungsgericht beschouwt de in het burgerlijk recht ontwikkelde „Störerhaftung” (indirecte aansprakelijkheid wegens storen) op het internet als niet overdraagbaar op bestuursrechtelijke bevelen zoals in casu.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 10 De verwijzende rechter maakt om te beginnen duidelijk dat de Wirtschaftsakademie met betrekking tot de verzameling en verwerking van de gebruikersgegevens van haar fanpage door Facebook Ireland niet het „lichaam [is] dat persoonsgegevens voor zichzelf verzamelt, verwerkt of gebruikt of dit door andere in opdracht laat uitvoeren” (§ 3, lid 7, BDSG), en evenmin het „lichaam [...] dat alleen of tezamen met anderen het doel van, [de voorwaarden voor] en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt” [artikel 2, onder d), van richtlijn 95/46].
- 11 De Wirtschaftsakademie verleent, door haar beslissing om een fanpage te openen op een door Facebook Ireland of haar moedermaatschappij beheerd platform, aan Facebook Ireland objectief gezien weliswaar de mogelijkheid om bij het raadplegen van deze fanpage cookies te installeren en op die manier gegevens te verzamelen. Uit deze beslissing vloeit echter niet voort dat de Wirtschaftsakademie de aard en de omvang van de verwerking van de gegevens van de gebruikers van haar homepage door Facebook Ireland kan beïnvloeden, sturen, vormgeven of op een andere manier kan controleren. Ook de gebruikersvoorwaarden van de fanpage verlenen aan de Wirtschaftsakademie geen

beïnvloedings- of controlerechten in dat verband. De eenzijdig vastgestelde gebruikersvoorwaarden van Facebook Ireland zijn niet het resultaat van een individueel onderhandelingsproces, en verlenen de Wirtschaftsakademie evenmin het recht om Facebook Ireland de verzameling en verwerking van gegevens van gebruikers van de fanpage te verbieden. Ook de facto heeft de Wirtschaftsakademie geen beslissings-, vormgevings- of controlebevoegdheden.

- 12 Het begrip „voor de verwerking verantwoordelijke” moet weliswaar ruim worden uitgelegd in het belang van een doeltreffende bescherming van personen (zie ook groep gegevensbescherming artikel 29, advies 1/2010 over de begrippen „voor de verwerking verantwoordelijke” en „verwerker” van 16 februari 2010, Working Paper 169). De bevoegdheid ook over het doel van en de middelen voor de respectievelijke gegevensverwerking te kunnen beslissen, vormt echter een kenmerkend en onontbeerlijk element van artikel 2, onder d), van richtlijn 95/46. Een lichaam dat noch een juridische noch een feitelijke invloed heeft op de beslissing hoe persoonsgegevens worden verwerkt, kan niet worden beschouwd als voor de verwerking verantwoordelijke.
- 13 Voorts is de Wirtschaftsakademie met betrekking tot de verwerking van de gegevens van gebruikers van haar fanpage door Facebook Ireland evenmin opdrachtgever van een gegevensverwerking in opdracht [§ 11 BDSG, artikel 2, onder e), en artikel 17, leden 2 en 3, van richtlijn 95/46]. Tussen de Wirtschaftsakademie en Facebook Ireland bestaat weliswaar een rechtsverhouding met betrekking tot de terbeschikkingstelling van een fanpage. De Wirtschaftsakademie is in dat verband gebruiker van het platform dat wordt beheerd door Facebook Ireland. Door de gebruikersrelatie geeft de Wirtschaftsakademie aan Facebook Ireland echter geen opdracht tot verzameling en verwerking van gegevens van de gebruikers van haar fanpage. Voorts is de gegevensverwerking door Facebook noch door de deelnemers aan de fanpage-gebruiksverhouding objectief als gegevensgebruik onder gezamenlijke verantwoordelijkheid georganiseerd, noch subjectief door deze gemeenschappelijk gewild.
- 14 Met de eerste prejudiciële vraag wenst de verwijzende rechter te vernemen of, dan wel onder welke voorwaarden, in meervoudige aanbiedersverhoudingen, die kenmerkend zijn voor sociale netwerken, de controle- en interventiebevoegdheden van de toezichthoudende autoriteit op het gebied van gegevensbescherming slechts op het „verantwoordelijke lichaam” in de zin van artikel 2, onder d), van richtlijn 95/46 (§ 3, lid 7, BDSG) betrekking kunnen hebben, dan wel of daarnaast ruimte blijft voor een verantwoordelijkheid van een niet in de zin van artikel 2, onder d), van richtlijn 95/46 voor de gegevensverwerking verantwoordelijk lichaam bij het selecteren van een exploitant voor zijn informatieaanbod.
- 15 Richtlijn 95/46 moet de in het Handvest van de grondrechten verankerde bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de bescherming van persoonsgegevens waarborgen, waarvan het belang in de rechtspraak van het Hof

van Justitie wordt benadrukt (zie arresten Rijkeboer, C-553/07, EU:C:2009:293, punt 47, Digital Rights Ireland e.a., C-293/12 en C-594/12, EU:C:2014:238, punt 53, Google Spain en Google, C-131/12, EU:C:2014:317, punten 53, 66 en 74, en Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, punt 39).

- 16 In informatieaanbiedersverhoudingen waarin de aanbieders gebruik maken van een infrastructuur zoals die aangeboden door Facebook Ireland, waarbij zij door de gebruikersvoorwaarden zelf geen macht kunnen uitoefenen over de verwerking van persoonsgegevens door de aanbieder van de infrastructuur (getrapte of meervoudige informatieaanbiedersverhoudingen), wordt het in het belang van een efficiënte bescherming van de grondrechten en -vrijheden van de gebruikers van het informatieaanbod noodzakelijk geacht ook de informatieaanbieder zelf verantwoordelijk te stellen. Deze gegevensbeschermingsrechtelijke verantwoordelijkheid heeft dan betrekking op de zorgvuldige selectie van de exploitant van de infrastructuur die voor het eigen informatieaanbod wordt ingeschakeld.
- 17 Bijgevolg moet worden verduidelijkt of met het begrip „voor de verwerking verantwoordelijke” [artikel 2, onder d), van richtlijn 95/46] de mogelijke adressaten van interventie maatregelen definitief en exhaustief zijn opgesomd, dan wel of in het kader van de „passende maatregelen” krachtens artikel 24 en de „effectieve bevoegdheden om in te grijpen” krachtens artikel 28, lid 3, tweede streepje, van richtlijn 95/46 daarnaast ruimte blijft voor een gegevensbeschermingsrechtelijke verantwoordelijkheid met betrekking tot de selectie van de exploitant van een informatieaanbod.
- 18 De tweede prejudiciële vraag strekt ertoe te verduidelijken wat, in meervoudige aanbiedersverhoudingen, het juridische aanknopingspunt is voor de selectieverantwoordelijkheid die voorafgaat aan de verantwoordelijkheid in de zin van artikel 2, onder d), van richtlijn 95/46. Volgens het nationale recht komen de selectie- en controleplichten van het BDSG mutatis mutandis hiervoor in aanmerking. De achterliggende gedachte die voor een dergelijke analogie mogelijk voldoende motivering vormt, is dat een informatieaanbieder zich door de keuze van een bepaalde infrastructuraanbieder niet kan bevrijden van de verplichtingen tot gegevensbescherming ten aanzien van de gebruikers van zijn informatieaanbod.
- 19 Bij een Unierechtsconforme uitlegging behoort een analoge toepassing van de selectie- en controleplichten van de desbetreffende bepalingen van het BDSG niet tot de mogelijkheden wanneer uit artikel 17, lid 2, van richtlijn 95/46 a contrario volgt dat selectie- en controleplichten op het vlak van gegevensbescherming aan een informatieaanbieder enkel en alleen kunnen worden opgelegd bij gegevensverwerking in opdracht. Voor deze opvatting pleit de duidelijke en eenduidige toewijzing van de verantwoordelijkheid uitsluitend aan de infrastructuraanbieder. Hiertegen pleit dat overeenkomstig de bewoordingen van artikel 17, lid 2, van de richtlijn de oplegging van verdergaande plichten niet is

uitgesloten. Volgens de verwijzende rechter geeft zij ook geen aanleiding tot nieuwe of bijkomende materiële voorwaarden ter zake van de toelaatbaarheid van de verwerking van persoonsgegevens (arrest ASNEF en FECEMD, C-468/10 en C-469/10, EU:C:2011:777).

- 20 De derde, vierde, vijfde en zesde prejudiciële vraag betreffen vragen in samenhang met de bevoegdheid van de gegevensbeschermingsautoriteit (hier: het Landeszentrum) en de omvang van haar controlebevoegdheden. Deze vragen rijzen wanneer een informatieaanbieder in meervoudige aanbiedersverhoudingen een verantwoordelijkheid heeft bij de selectie van zijn infrastructuuraanbieder en de informatieaanbieder zijn selectieverantwoordelijkheid heeft geschonden. De zorgvuldigheid bij de selectie wordt geschonden wanneer aan de uitgekozen infrastructuuraanbieder voldoende ernstige schendingen van het gegevensbeschermingsrecht bij de gegevensverwerking kunnen worden verweten.
- 21 Aangezien de moedermaatschappij Facebook Inc., USA zowel in Duitsland (Facebook Germany) als in Ierland een dochtermaatschappij heeft, maar de verzameling en verwerking van persoonsgegevens in het gehele Uniegebied uitsluitend aan Facebook Ireland is toebedeeld, wenst de verwijzende rechter met de derde vraag te vernemen onder welke voorwaarden één van meerdere vestigingen van een buiten de Unie gevestigde moedermaatschappij kan worden beschouwd als „voor de verwerking verantwoordelijke” in de zin van de artikelen 4 en 2, onder d), van richtlijn 95/46.
- 22 Met de vierde prejudiciële vraag wenst de verwijzende rechter te vernemen hoe de bevoegdheid tussen de gegevensbeschermingsautoriteiten wordt verdeeld wanneer een moedermaatschappij (hier: Facebook Inc., USA) in het Uniegebied meerdere vestigingen met verschillende taken heeft. Onder verwijzing naar de overwegingen aangaande artikel 4, lid 1, onder a), van richtlijn 95/46 in het arrest Google Spain en Google (C-131/12, EU:C:2014:317) wenst de verwijzende rechter te vernemen of de aanknopng met een (slechts) voor marketing en distributie bevoegde vestiging in een lidstaat (hier: Facebook Germany in Duitsland) voor de toepasselijkheid van richtlijn 95/46 en de bevoegdheid van de toezichthoudende autoriteit ook op een constellatie kan worden overgedragen waarbij een in een andere lidstaat (hier: Ierland) gevestigde dochtermaatschappij overeenkomstig de concerninterne taken- en verantwoordelijkheidsverdeling als in het gehele Uniegebied „voor de verwerking verantwoordelijke” handelt (verwijzing naar arrest Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, punt 27). Wanneer de vestiging in de lidstaat, ongeacht de concerninterne taakverdeling, adressaat zou kunnen zijn van de maatregel van de nationale toezichthoudende autoriteit, dan zou in het onderhavige geval een optreden tegen de Wirtschaftsakademie reeds dan misbruik van bevoegdheid vormen en dus onwettig zijn, wanneer de door de toezichthoudende autoriteit vastgestelde schendingen van het recht inzake gegevensbescherming kunnen worden verholpen met een rechtstreeks tegen de in Duitsland gelegen vestiging Facebook Germany gerichte maatregel.

Met de vijfde prejudiciële vraag wenst de verwijzende rechter te vernemen of de rechterlijke beoordeling van de verwerking van gegevens van de gebruikers van de fanpage van de Wirtschaftsakademie door Facebook kan worden uitgevoerd door de nationale gegevensbeschermingsautoriteit, dan wel of deze autoriteit gebonden is door de beoordeling door de Ierse Data Protection Commissioner, wanneer de beoordeling door de nationale autoriteit uitsluitend in het kader van een voorafgaande vraag gebeurt. Deze vraag wordt volgens de verwijzende rechter niet beantwoord in het arrest Weltimmo (C-230/14, EU:C:2015:639, punten 51 e.v.). Krachtens artikel 28, lid 6, van richtlijn 95/46 is elke toezichthoudende autoriteit bevoegd, ongeacht welk nationaal recht op de betrokken verwerking van toepassing is, op het grondgebied van haar eigen lidstaat de haar overeenkomstig lid 3 verleende bevoegdheden uit te oefenen. Dit is niet van die aard dat onomstotelijk wordt bepaald dat de afzonderlijk bevoegde toezichthoudende autoriteiten bevoegd zijn om over te gaan tot volledige autonome toetsing en beoordeling van de conformiteit met de gegevensbescherming van de gegevensverwerking door een in een lidstaat gevestigd lichaam.

- 23 Wanneer het de toezichthoudende autoriteit, die in het kader van haar bevoegdheid handelt, is toegestaan een autonome toetsing van de gegevensverwerking van een in een andere lidstaat gelegen vestiging uit te voeren, moet met de zesde prejudiciële vraag, betreffende artikel 28, lid 6, tweede volzin, van richtlijn 95/46, worden verduidelijkt of de aldaar aan iedere toezichthoudende autoriteit geboden mogelijkheid om de toezichthoudende autoriteit van een andere lidstaat te verzoeken haar bevoegdheden uit te oefenen, een plicht kan omvatten om van deze mogelijkheid ook gebruik te maken. Het Landeszentrum wijkt in het kader van haar bevel tegen de Wirtschaftsakademie met haar autonome beoordeling van de voorafgaande vraag betreffende de conformiteit met de bescherming van de gegevens van de verwerking door Facebook Ireland weliswaar af van de beoordeling zoals gegeven door de Ierse Data Protection Commissioner, maar het heeft deze niet formeel verzocht om zijn bevoegdheden ten aanzien van Facebook Ireland uit te oefenen. Nagegaan dient te worden of de gegevensbeschermingsautoriteit (Landeszentrum) volgens artikel 28, lid 6, tweede volzin, van richtlijn 95/46 tot een dergelijk verzoek was verplicht.